

വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ പ്രാധാന്യം

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ لَسَاعَةً، لَا يُوَافِقُهَا مُسْلِمٌ قَائِمٌ يَصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ. وَقَالَ بِيَدِهِ يَقْلِلُهَا: يَزِيدُهَا

അബൂഹുറൈറയിൽ നിന്ന്. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “വെള്ളിയാഴ്ച ഒരു നിശ്ചിത സമയമുണ്ട്. ആ സമയത്ത് നമസ്കരിക്കുകയും അല്ലാഹുവോട് നന്മ തേടുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു മുസ്ലിമിനും അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹു നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും.” അതൊരു ഹ്രസ്വവേള മാത്രമാണെന്ന് അവിടുന്ന് കൈകൊണ്ട് മുദ്രകാണിച്ചു (മുസ്ലിം).

ഇസ്ലാമിൽ ചില മാസങ്ങൾക്കും ദിവസങ്ങൾക്കും സമയങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് ജുമുഅ ദിവസമാണ്. നബി (സ) അരുളി: “സൂര്യനുദിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠം വെള്ളിയാഴ്ചയാകുന്നു. അന്നാണ് ആദം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അന്നാണ്. അവിടെനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടതും അന്നു തന്നെ. ലോകാവസാനം സംഭവിക്കുന്നതും വെള്ളിയാഴ്ചയായിരിക്കും” (മുസ്ലിം, അബൂദാവൂദ്).

ഈ ദിനത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സമയം വിശ്വാസികൾക്കായി അല്ലാഹു കനിഞ്ഞരുളിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ സമയം പ്രാർത്ഥനയിലും ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ട് അല്ലാഹുവോട് വല്ലതും തേടിയാൽ നാഥൻ അത് സ്വീകരിക്കുമെന്നുമാണ് മേൽ കൊടുത്ത ഹദീസിന്റെ ആശയം.

ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം പറയുന്നു: “ജുമുഅ ദിവസം പകലും രാത്രിയും നബി (സ) യുടെ പേരിൽ കൂടുതൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുന്നത് അഭികാമ്യമാണ്. കാരണം, ‘ജുമുഅ ദിനത്തിൽ പകലും രാത്രിയും നിങ്ങൾ എന്റെ പേരിൽ അധികം സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുക’ എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റസൂൽ(സ) മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ നേതാവാണ്. ജുമുഅ ദിനമാകട്ടെ, ദിവസങ്ങളുടെ നേതാവും. അതിനാൽ ആ ദിവസത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുന്നതിന് ഇതര ദിവസങ്ങളിലില്ലാത്ത പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇതിൽ മറ്റൊരു യുക്തികൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അത് ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം: നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഏതെല്ലാം നന്മകൾ നേടിയെടുത്തിട്ടുണ്ടോ അവയെല്ലാം തന്നെ തിരുമേനി മുഖേന മാത്രമാണ് അവർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും നന്മകൾ ഒന്നായി തിരുമേനിയുടെ ഉമ്മത്തിനു അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനുള്ള നന്ദിയും കൃതജ്ഞതയും എളിയ തോതിലുള്ള കടപ്പാട് നിർവഹണവുമാണ് പ്രസ്തുത ദിവസം നബി (സ)യുടെ മേൽ ധാരാളം സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുകയെന്നത്” (ഫിഖ്ഹുസ്സുന്ന).

ജുമുഅക്ക് നേരത്തെ പുറപ്പെടുന്നത് അത്യുത്തമവും പുണ്യകരവുമാകുന്നു. നബി (സ) പറഞ്ഞു: “വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസമായാൽ പള്ളിയുടെ ഓരോ വാതിലിലും, ആദ്യമാദ്യം എത്തുന്നവരെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മലക്കുകളുണ്ടായിരിക്കും. ഇമാം (മിമ്പറിൽ) ഇരുന്നാൽ അവർ ഏടുകൾ മടക്കിവെച്ച് ഉദ്ബോധനം കേൾക്കാൻവരും. പള്ളിയിൽ നേരത്തേ എത്തുന്നവൻ പെണ്ണൊട്ടകത്തെ ബലിദാനം നടത്തിയവനെ പോലെയാകും

ന്നു. പിന്നീട് എത്തുന്നവൻ പശുവിനെ ബലി നൽകിയവനെ പോലെയും. പിന്നെ വരുന്നവൻ കോഴിയെ ബലി നൽകിയവനെ പോലെയുമാണ്. പിന്നെ കോഴിമുട്ട ദാനം ചെയ്തവനെപ്പോലെയും” (മുസ്ലിം). വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ സകല ഏർപ്പാടുകളും നിർത്തിവെച്ച് നേരത്തേതന്നെ ജുമുഅക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കണമെന്ന് അനുശാസിക്കപ്പെട്ടവരാണ് വിശ്വാസി സമൂഹം. എന്നാൽ, ഇക്കൂട്ടത്തിൽ എല്ലാ വിധ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളിലും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനിടയിൽ നമസ്കാര സമയമാവുമ്പോൾ പള്ളിയിലോടിയെത്തി ജുമുഅയിൽ പങ്കെടുത്തു എന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുന്നവരെയും കാണാം. അവർ അറിയുന്നുണ്ടോ ജുമുഅയുടെ യഥാർത്ഥ ചൈതന്യവും പ്രതിഫലവും പ്രതിഫലനവുമാണ് അവർ കളഞ്ഞ് കളിക്കുന്നതെന്ന്! ഇനി പള്ളിയിൽ എത്തിയാൽ തന്നെ ഖുത്ബ ശ്രവിക്കാതെ പരസ്പരം തമാശയും കളിയും ചിരിയുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരും കുറവല്ല. ഖുത്ബ തുടങ്ങിയാൽ തന്റെ അരികിൽ ഇരിക്കുന്നവനോട് ‘സംസാരിക്കരുത്’ എന്നു പറയുന്നത് പോലും ജുമുഅയുടെ ചൈതന്യത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുമെങ്കിൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നത് എത്ര ഗുരുതരമായ വീഴ്ചയാണ്! റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: “വെള്ളിയാഴ്ച ഇമാം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ നീ കൂട്ടുകാരനോട് ‘മിണ്ടാതിരിക്കൂ’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നീ അനാവശ്യം സംസാരിച്ചു” (മുസ്ലിം). അതായത്, അതുവഴി ജുമുഅയുടെ പ്രതിഫലം നഷ്ടപ്പെടുത്തി എന്നർത്ഥം.

ജുമുഅ ദിവസം കൂളിക്കുകയും, സാധിക്കുംവിധം ശുദ്ധി വരുത്തി സുഗന്ധദ്രവ്യം പൂശി പള്ളിയിലേക്ക് പോവുകയും (നിശ്ചിത സൂന്നത്ത്) നമസ്കരിക്കുകയും ഇമാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ ജുമുഅ മുതൽ പിറ്റേ ജുമുഅ വരെയുള്ള ഒരാളുടെ പാപം പൊറുക്കപ്പെടാതിരിക്കില്ല എന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞതായി സൽമാനുൽ ഫാരിസി നിവേദനം ചെയ്ത (അഹ്മദും ബുഖാരിയും ഉദ്ധരിച്ച) ഹദീസിൽ കാണാം. ജുമുഅ ദിവസം പകലും രാത്രിയും സൂരത്തുൽ കഹ്ഫ് പാരായണം ചെയ്യുന്നത് പുണ്യകരമാണ്. നബി (സ) പറഞ്ഞു: “ഒരാൾ ജുമുഅ ദിവസം സൂരത്തുൽ കഹ്ഫ് ഓതിയാൽ തന്റെ കാലടി മുതൽ ആകാശംവരെ വെളിച്ചമുണ്ടായിത്തീരുകയും അതവന്ന് ഖിയാമത്ത് നാളിൽ വെളിച്ചം കാടുകയും ഇരു ജുമുഅകൾക്കിടയിലുള്ള പാപം അവന്ന് പൊറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും” (അബൂബക്ർ ഇബ്നു മിർതവൈഹി). ■